

תת"ע 14557/11/16 - מדינת ישראל נגד ארז בראשי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 14557-11-16 מדינת ישראל נ' בראשי
בפני כבוד השופט ארנון איתן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ארז בראשי

הנאשם

הכרעת דין

1. על פי העבדות ביום 12.12.15 נהג הנאשם ברכב נשוא לוחית רישוי 45-067-63 (להלן: "הרכב") ולא ציית לאור אדם שהיה ברמזור בכיוון נסיעתו, בכך שלא עצר את הרכב לפני קו עצירה, ונכנס לצומת בניגוד לאור האדום. בהתאם יוחסה לנאשם עבירה בניגוד לתקנה 22 (א) לתקנות התעבורה.

2. בתשובתו לאישום כפר הנאשם בביצוע העבירה, ובהתאם נקבע התיק לשמיעת ראיות.

3. במסגרת ראיות התביעה העיד השוטר מר אלכסנדר קומונוב שהעיד בהתאם לדו"ח שנכתב על ידו וסומן (ת1). השוטר מסר, כי במהלך סיור שגרתי בניידת כחול לבן, הבחין ברכב נהוג על ידי הנאשם מגיע על רחוב הרצל מכיוון הרב צבי יהודה לכיוון כללי רחוב שז"ר ומבחין, כי הרמזור בכיוון נסיעת הנאשם התחלף לאדום, והנאשם נכנס לצומת הרחובות הרצל ושז"ר ופנה שמאל לרחוב שז"ר. עוד ציין, כי הרמזור היה משמאלו וקו העצירה של הנאשם מימינו והוא יכול היה להבחין, כי שהנהג עבר את קו העצירה באדום מלא, ואף מסכן תנועה של רכבים הבאים מרחוב שז"ר. השוטר יצא בנסיעה אחרי הרכב והיה בקשר עין עמו מרגע ביצוע העבירה ועד לעצירתו ברחוב ירמיהו. בתגובתו ציין הנאשם: "לא עברתי באדום יש לי עד ראיה ברכב שראה".

3. במסגרת פרשת הגנה העידו הנאשם ועד מטעמו מר מנדל אונגר. במסגרת עדותו ציין הנאשם כי באותו היום נסע עם מנהל החשבונות, עד ההגנה מר מנדל אונגר ובהגיעו לצומת, ובמקום לעצור ברמזור הכתום פנה שמאלה. על פיו גם עד ההגנה שישב מאחור ברכב הבחין בכך. עד ההגנה ציין, כי זו הייתה שעת ערב מאוחרת, ובהגיעם לצומת הנאשם כבר היה באמצע נסיעה והוא שם לב שהרמזור התחלף לכתום, אך לנאשם היה מספיק זמן לעבור את הצומת. במסגרת חקירתו הנגדית ציין העד, כי אינו זוכר היכן ישב מאחור, אם כי סביר שמצד ימין כי מצד שמאל סביר שלא היה רואה את הרמזור. העד התקשה

עמוד 1

להסביר על איזה רמזור הסתכל בעת שישב ברכב והגיע אל הצומת, הקרוב שמא הרחוק. במענה לשאלות בית המשפט התקשה העד לומר אם אכן ראה את הרמזור צהוב או כדבריו: **"זה לא ראיתי שהוא עבר בצהוב, לפי הזמן ולפי מהירות הנסיעה, הנחתי באופן ברור שהוא עבר בצהוב"** (עמוד 7 ש' 23-24).

4. לאחר ששמעתי את הצדדים ראיתי להעדיף את עדותו של השוטר. תחילה אפנה לתשובת הנאשם לאישום וכך מסר: **"... למזלי היה איש דתי המחזק את טענתי שעברנו לא בצהוב כתום, אלא בירוק"**. הנאשם בתשובתו היה נחרץ בעניין זה. ובכן, במסגרת פרשת הראיות נסוג הנאשם מטענתו זו וציין, כי הוא עבר ברמזור כתום. כאמור עד ההגנה ניסה לחזק גרסה חדשה זו, למרות שכפי שנטען לעיל, במסגרת שאלות הבהרה נסוג הוא גם מכך. יתר על כן, תמוה בעיני כי עד ההגנה לא ידע לומר היכן ישב ברכב. אוסיף, כי העובדה כי הוא ישב מאחור בצירוף האופן בו העיד, לרבות העובדה כי לא ידע לתאר בבירור על איזה רמזור הביט בעת ההגעה לצומת, מבססים את המסקנה כי לא ניתן לסמוך על עדות זו בביסוס מסקנה אודות שהתרחש באירוע. במצב דברים זה, אניח לטובתו של הנאשם, כי שינויי הגרסה שלו ושל עד ההגנה נעוצים בהעדר ידיעה אודות המצב שהיה בעת שהגיעו אל הצומת.

5. מנגד עדות השוטר הייתה ברורה ורציפה וכאמור העבירה התרחשה לנגד עיניו. השוטר מוסיף, כי הבחין ברמזור אליו מגיע הנאשם וכן בקו העצירה, וכניסת הנאשם לצומת ומעבר קו העצירה נעשה באור אדום. הוא אף ציין, כי מצב זה יצר סיכון לכלי רכב שנסעו על רחוב שז"ר. בעניין זה ראוי להוסיף, כי **ת/2** מלמד, כי מהמקום בו עמד השוטר ניתן היה להבחין הן בקו העצירה והן ברמזור הרחוק בכיוון נסיעתו של הנאשם. נתון זה מהווה חיזוק כאמור לגרסת השוטר.

6. לאחר שהזהרתי את עצמי כי מדובר בעדות יחידה לצורך הרשעה, אני מחליט לאמצה ובהתאם להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו.

ניתנה היום, ט' חשוון תשע"ח, 29 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים